

סיכום על החלקים שבר"ן שהם פלפול ולא פירוש:

דף סב.

ד"ה אי הכי

הר"ן כתב, שמה שמבואר בגמ' דלעשיר גדול כר' טרפון אין לפטור עצמו בכבוד תורתו, זהו רק בדבר שראוי להתחייב בו, [לפי דעת הרואים], אבל בדבר שאינו ראוי להחייב בו, מותר לפטור עצמו בכבוד תורתו, עיי"ש.

דף סב:

ד"ה עבדא דנורא

הר"ן הקשה, היאך מותר לומר 'עבדא דנורא אנא', הא לכא' זה נחשב כמודה בע"ז, עיי"ש מה שתירץ.

ד"ה ומקשו הכא

הר"ן האריך לבאר, מאי שנא דלשון 'עד הגשמים' משמע ירידה ממש, ואילו לשון 'עד הגשם' משמע עז זמן ירידה, ולא ירידה ממש, עיי"ש שכתב יסוד חשוב כדי לבאר הענין.

דף סג.

ד"ה כמאן אזלא

הר"ן הקשה, היאך אמר רשב"ג בברייתא גשמים שירדו ז' ימים זה אחר זה אתה מונה להם רביעה ראשונה ושניה, הא שית רשב"ג במתני' היא שהעיקר תלוי בזמן ירידת גשמים, ולא בירידת גשמים ממש, עיי"ש.

ד"ה ההוא דאמר עד הגשים

הר"ן הביא בשם אחרים לבאר דברי ר' זירא וכל המשך הסוגיא באופן חדש, עיי"ש.

ד"ה מתני' קונם יין שאני טועם

הר"ן הביא בשם הרשב"א, שהאומר 'שנה אחת', ונתעברה השנה, אין חודש העיבור בכלל, ואפילו אמר 'שנה אחת מיום זה' אין חודש העיבור בכלל. אולם הר"ן עצמו חולק על הרשב"א בזה, ומסיק, שבב' הציורים הנ"ל חודש העיבור נכלל בנדר, עיי"ש.

דף סג:

ד"ה עד ראש חודש

הר"ן הביא שיש גורסים במתני' (סג.) 'עד סוף אדר עד סוף אדר שני', ובאר הסברא לגירסא זו.

ד"ה אלמא סתמא דאדר

הר"ן ביאר סוגיית הגמ' לפי הגירסא השניה המובא בר"ן לעיל.

ד"ה מכלל דברישא

הר"ן ביאר סוגיית הגמ' לפי הגירסא השניה המובא בר"ן לעיל.

ד"ה ולענין הלכה

הר"ן מסיק לדינא, דסתם אדר משמע אדר א', והוסיף, שיש בזה נפק"מ לענין כתיבת שטרות, עיי"ש.

ד"ה ולענין הלכה כתב הרמב"ן

הר"ן הביא מחלוקת ראשונים לגבי הא דקתני במתני' דהנודר מיין לא נתכוין לאוסרו בליל פסח, והנודר שום לא נתכוין לאוסרו בליל שבת, דהרמב"ן סובר דרבנן פליגי ע"ז, ולדינא קיי"ל כרבנן, אולם הרא"ה סובר דלא פליגי רבנן ע"ז, ולדינא קיי"ל כמתני', עיי"ש.

דף סד.

ד"ה אמרו לו אם כן אין נדרים

הר"ן כתב, שאע"פ שאין פותחין בכבוד המקום, מ"מ פותחין בכבוד מצוה אחת, משום דמצוה אחת לא חמירא לאינשי כולי האי כמו כבוד המקום, עיי"ש.

ד"ה ירושלמי

הר"ן הביא בשם הירושלמי, שאין פותחין בכבוד רבו, דדומה לכבוד המקום, עיי"ש.

דף סד:

ד"ה ורבא אמר

הר"ן הקשה, לפי רבא דהטעם דאין פותחין בכבוד המקום הוא משום שא"כ אין נדרים נשאלים לחכם, לפי"ז אמאי פותחין בכבוד אביו ואמו, הא גם בזה שייך חשש הנ"ל, עיי"ש מה שתירץ הר"ן. עוד הביא הר"ן ב' מהלכים בביאור מחלוקת אביי ורבא, עיי"ש.

דף סה.

ד"ה תניא

הר"ן הביא ב' צדדים בטעם הדבר שהמודר הנאה מחבירו אין מתירין לו אלא בפניו, וכתב הר"ן, שיש נפק"מ בין הצדדים, לגבי מי שנדר שלא לצורך חבירו, אם מתירין לו שלא בפניו או לא. עוד הביא הר"ן מחלוקת הראשונים לענין בדיעבד, אם התירו לו שלא בפניו אם מועיל או לא, עיי"ש.

דף סה:

ד"ה תנא

הקשה הר"ן, למה לא אמרי' גם בסיפא גבי כעורה והרי היא נאה שנחשב כתולה נדרו בדבר, עיי"ש שהביא ב' מהלכים ליישב.

ד"ה מתני' ועוד אמר ר"מ

הקשה הר"ן, מאי שנא דפותחין באיסורים הנזכרים במתני', אבל אין פותחין בהא ד'כל הנודר נקרא רשע' (כב.), עיי"ש מה שתירץ.

ד"ה ומדאמר' הכא

הר"ן הביא ראייה מסוגיין, דמטלטלי לא משתעבדי לכתובה אפילו מנכסי הבעל עצמו, עיי"ש.